■ سال بیست‌وهفتم ■ شماره ۷۷۲۲ ■ یکشنبه ■ ۲۱ شهریور ۱۴۰۰

ایران

صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیعی
سردبیر: جواد دلیری

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی
چاپخانه همشهری
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۳/۰۱ | اذان مغرب ۱۹/۳۴ | نیمه شب شرعی ۰۰/۱۸ | اذان صبح فردا ۵/۲۰ | طلوع آفتاب فردا ۶/۴۵

سخن روز

امام صادق (ع): خداوند تبارک و تعالی فرموده است: هر کس، دوستی از دوستان مرا خوار کند در کمین جنگ با من نشسته است.

الکافی،ج ۲ ص ۳۵۱

تاریخ را زیباتر نشان دهیم

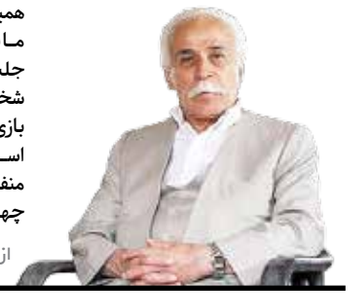

جلال‌الدین معیریان: در کتابی خواندم ناصرالدین شاه خال گوشتی بزرگی در کنار گوشش داشته، بر همین اساس روی صورت جمشید مشایخی در «سلطان صاحبقران» خال گذاشتم. علی حاتمی گفت ما باید تاریخ را زیباتر نشان دهیم، سعی کنیم ناهنجاری که ممکن است توجه مخاطب را به خود جلب کند استفاده نکنیم. زنده‌یاد علی حاتمی معتقد بود هنر کلاسیک را دنبال کنیم، رئال کار نکنیم و شخصیت‌ها را مطلوب نشان دهیم. به همین دلیل نقش مهد علیا که زشت بود را تأکید داشت همسرش بازی کند و چهره‌شان به زیباترین وجه ساخته شود. حاتمی می‌گفت ناصرالدین شاه، مشایخی آن زمان است نمی‌خواهم او زشت باشد بلکه می‌خواهم تاریخ را زیبا نشان دهم؛ حتی در مورد شخصیت‌های منفی نیز می‌گفت سعی نکن به خاطر منفی بودنشان رد چاقو در صورتش باشد زیرا بسیاری از منفی‌ها چهره خوبی دارند اما منفی هستند.

از گفته‌های این چهره‌پردازی سینمای ایران با موزه سینما به مناسبت روز سینما

خداحافظ گاری کوپر
رومن گاری

کلمات حکم پول تقلبی را دارند که به آدم قالب کرده باشند. هیچ چیزش نیست که به خیانت آلوده نباشد.

نـــگاره
کیان رادپویان

مراقب اخبار جعلی کرونا باشید

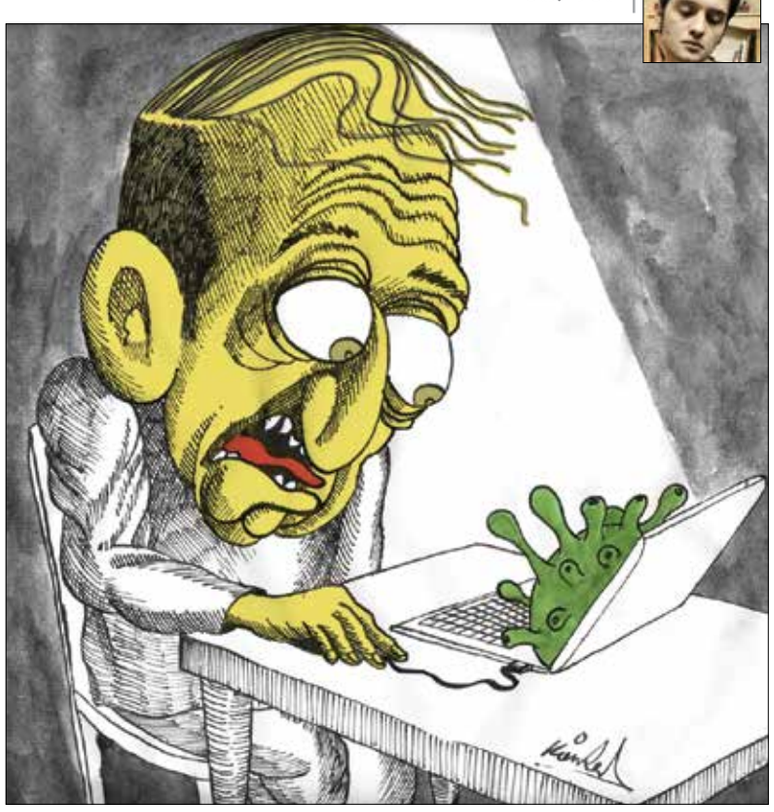

پیشنهادی برای آرامش خود و آمرزش مردگان: «خاطرات سوگواری/ رولان بارت»

نوشتن از غایبان

پیاده‌رو

ارمغان بهداروند
شاعر

زیستِ دردناکی را تجربه می‌کنیم؛ به دردناکیِ تجربیات تلخ جنگ‌های بزرگ. هر کدام از ما در این تنازع، فقدانی را آزموده‌ایم که از پسِ آن دیگر نتوانسته‌ایم به روال عادی و روانِ معمول خویش برگردیم. غمِ از دست دادن و وحشت دیگر بار از دست‌دادن‌ها، دو مصیبتِ زیانبار این روزهاست. هم چنان که در عزای عزیزی به سر می‌بریم؛ توأمان با تحمل افسردگی و ملال باید هول و هراس دیگران را نیز به جان بخریم. کرونا تمام شود یا نشود؛ برای آنها که فقدانی را تجربه کرده‌اند؛ ماندگار است.

ماندگار از این بابت که تنهاییِ رعب‌آور سوگواران در تدفین و ترحیم چنان بر بردباریِ سوگواران آوار می‌شود که سوگ‌خوان خویش می‌شوند و به گفتن و نوشتن از غایبان زندگی خویش، برای خود «آرامش» و برای رفتگان «آمرزش» طلب می‌کنند.

«خاطرات سوگواری» رولان بارت؛ متولد چنین حکایتی است. همه‌گیری اندوه چنان دردناک شده است که برای تسکین روح خود به هر علاجی چشم بچرخانیم. کتاب از جمله معالجت‌هاست و طُرفه آنکه درمان منتخب، برگرفته از تجربه مشابهی باشد که در روزگاری دیگر اتفاق افتاده است. «خاطرات سوگواری» همدلی با مخاطبانی است که آرامش خود را در دره‌های ترسناک فقدان از دست داده‌اند. همچنان که رولان بارت، از فردایِ مرگِ مادر خویش نتوانست از «رنج» رهایی یابد.

در مقدمه این کتاب که به ترجمه «محمدحسین واقف» و توسط نشر «حرفه‌هنرمند» منتشر شده است می‌خوانیم: «خاطرات سوگواری کتابی نیست که خواننده دست بگیرد و بسادگی از خطوط آن عبور کند و به انتهای کتاب برسد. بلکه مجلد باریکی با نوشته‌های کوتاه است که از خواننده‌اش می‌خواهد در آن درنگ کند و به آهستگی ببلعدش.» بارت در این کوتاهه یادداشت‌ها علاجی برای رنج فقدان متصور نیست و مرگ را منتهی‌الیه آن می‌داند. مطالعه این کتاب کوچک اما کارا به کارِ توجیه دوباره هر کدام از ما در موقعیتی که به سر می‌بریم می‌آید. با طرح یکی از یادداشت‌های «خاطرات سوگواری» آرزو کنیم کاش بتوانیم داغدیدگانی باشیم که به شنیدن دورادور یکدیگر لااقل کم نخواهند گذاشت:

«تنهایی مساوی است با اینکه کسی را در خانه نداشته باشی که بتوانی به او بگویی: فلان ساعت به خانه بازخواهم گشت یا کسی که صدایش کنی (یا کسی که تنها به او بتوانی بگویی) من اینجام؛ من آمدم...»

تئاتر، ضد ابتذال است

پنجره‌ای رو به دیوار

رضا آشفته
منتقد

تئاتر در ذات خویش، ضد ابتذال است و به هیچ‌وجه با ابتذال میانه‌ای ندارد و آنچه در صحنه به شکل مبتذل ارائه می‌شود دیگر نامش تئاتر نیست. تئاتر چه در یونان باستان و چه در مشرق‌زمین و چه در گونه تراژدی و چه در گونه کمدی با ابتذال در تضاد است و در هر دو شکل نیز به دنبال ارائه شکل راستینی از انسان در مواجهه با مسائل و مشکلات درونی و بیرونی است و در هر دو حالت نیز به دنبال مواجهه درست با نواقص موجود در نهاد انسانی است. تئاتر در بستر آیین‌ها شکل گرفته و به‌درستی می‌داند که نهاد انسان هم با خطاهای تراژیک و فلسفی در درک خدا و هستی و خویشتن‌شناسی همراه است و هم در زندگی روزمره مسائل بسیاری هست که در افراط و تفریط شکل کمدی به خود می‌گیرد و باز بیانگر خطاهای ریز و درشت روزمره است و باید که انسان در تئاتر با آن مواجه شود که در نهایت بتواند به تصحیح و اصلاح خویش بپردازد.

تئاتر ضمن آنکه ریشه در آیین‌ها و باورهای مذهبی و اساطیری دارد، در یونان همگام و هماهنگ با درک دستگاه‌های فکری و فلسفی در دوران عصر طلایی پریکلس متولد شده و پر و بال گرفته است و همین نگره‌مند شدن تئاتر را به مسائل بسیار گوشزد می‌کند و در واقع هر نوع تفکری سرآغاز مبارزه و چالش با نادانی است. در ایران ما نیز هر دو نمایش اصلی خاستگاه متفکرانه‌ای را پیش روی مخاطبانش قرار می‌دهد. چه در تعزیه که شکل اصلی‌اش نوعی تراژدی است و در آن مبارزه با استبداد و زورگویی مستقر است، ذاتی ضد ابتذال دارد و چه در نمایش روحوضی که آن هم کمدی است و مبارزه با هوا و هوس اتفاق می‌افتد. بنابراین در تعزیه و روحوضی جایی برای ابتذال نیست و این دو گونه نمایش ایرانی نیز به دنبال تسکین روح و ذهن انسانند که بتواند با همراهی نگاه پاک و سالم زندگی را در پیش گیرد و نسبت به لحظات تلخ و بغرنج بتواند آگاهانه‌تر عمل کند.

حالا اگر در روزگار ما برخی تئاتر را با تجارت اشتباه گرفته‌اند و به دنبال جذب پول و سرمایه کلان دست به هر اقدامی می‌زنند و در آن، با هر نوع سودجویی به ابتذال می روند، اینان نه تئاتری‌اند و نه از تئاتر سر در می‌آورند. در واقع اینان به اشتباه راه کج کرده‌اند و از بد روزگار بلای جان اجتماع و مردم شده‌اند. پس باید اینان را افراد مبتذل و سودجو دانست که به دنبال کسب سرمایه و شهرت دروغین از هیچ خوبی و بدی در هم آمیخته دریغ نمی‌کنند و این یعنی، اینان بلای جان تئاتر و اجتماع‌اند و جز سود فردی و نوکیسه شدن و بالندگی در ثروت بادآورده هیچ هدف دیگری ندارند و چه بسا هر چه فضا مبتذل‌تر هم باشد، درآمد و سودجویی آنان نیز افزونتر خواهد شد.

با این اوصاف، اگر گاهی چیزی غیر از تئاتر به صحنه می‌آید؛ این دیگر نامش تئاتر نیست چون تئاتر دستگاه متفکرانه‌ای است که آدمی را نسبت به ابتذال آگاه می‌گرداند. بنابراین اهل حقیقی تئاتر را با واژگان پر طمطراق و زشت از خود نرانیم و بدانیم که برای گذر از آن انحطاط ، با بها دادن به همین انسان های حقیقی می‌توان تئاتر راستین را حاکم بر صحنه گردانید و جلوی ابتذال با هر شکل و شمایلی را گرفت.

داستانی متفاوت با نگاه متفاوت به جهان ادبی

پیشنهاد

ریحانه جعفری
نویسنده و مترجم کتاب کودک و نوجوان

کتاب ادسون آرانتس دوناسیمنتو و خرگوش هیمالیایی اش نوشته جمشید خانیان را پیشنهاد می‌کنم که انتشارات طوطی آن را منتشر کرده است. این کتابی متفاوت است که برای ادبیات نوجوان و بزرگسال در ایران داریم. به این دلیل کتاب متفاوت است که راوی داستان در آن نویسنده است و قصه‌ای را می‌نویسد که برمی‌گردد به ماجرای آتش‌سوزی سینما رکس آبادان و ناگهان یکی از شخصیت‌های داستان بیرون می‌آید و شروع به صحبت می‌کند. داستان بین دو نفر اتفاق می‌افتد و یکسری اتفاقات را در این حین می‌بینیم. شخصیت داستان می‌گوید که تو چرا می‌خواهی ماجرای سینما رکس را عین همان چیزی که در واقعیت اتفاق افتاده بنویسی؟ چون تمام افرادی که در سینما بودند می‌سوزند و فوت می‌کنند. قهرمان داستان می‌گوید که چرا می‌خواهی این فاجعه دوباره اتفاق بیفتد؟ تو نویسنده‌ای و می‌توانی آن را عوض کنی و پایان دیگری به آن بدهی.

وقتی مؤلفی داستانی را می‌نویسد در حقیقت دغدغه‌ها و ذهنیتی دارد؛ گفت‌وگوهایی که با خودش دارد و شخصیت‌های داستانش در ذهنش پررنگ هستند و مدام در حال چینش آنهاست. این داستان برایم بسیار جالب بود چون نویسنده طراحی داستانش را در آن انجام می‌دهد. این داستان انگار به مرحله نوشتن نرسیده و فکر نویسنده است و نویسنده این کتاب در این داستان درس داستان‌نویسی را هم به علاقه مندان نشان می‌دهد. کتاب تک منظوره نیست و شما فقط یک داستان نمی‌خوانید، بلکه به شیوایی با تکنیک داستان‌نویسی هم روبه‌رو می‌شوید و زبان قوی نویسنده در داستان دیده می‌شود ؛ چینش بسیار دقیق کلمات و آهنگین بودن آن و همچنین شخصیت‌پردازی خوبی دارد و ارتباطاتی که اشخاص داستان دارند بخوبی طراحی شده است و دیالوگ‌های درجه یکی دارد که بخوبی کنار هم ردیف شده‌اند. این داستان فضاسازی بسیار خوبی دارد و خوب است که همه آن را بخوانند. داستانی متفاوت با نگاه متفاوت به جهان ادبی و همچنین داستانی که درباره تکنیک‌های داستان‌نویسی گفت و گو می‌کند.

منابع نهضت عاشورا-۲۸

«تسلیة‌المُجالس و زینت المَجالس» موثق اما گمنام

آیین

اسماعیل علوی
دبیر گروه پایداری

«تسلیة‌المُجالس و زینه‌المَجالس» یکی دیگر از منابع نهضت حسینی(ع) است که با همت علمای شهرستان خوی از گزند حوادث در طول تاریخ مصون مانده و نسخه منحصر به فرد آن هم‌اکنون در کتابخانه مدرسه نمازی خوی به شماره ۴۵۹ نگهداری می‌شود. این کتاب با تحقیق وتصحیح «فارس حسون» از عالمان نسخه‌شناس و از سوی انتشارات مؤسسه المعارف الاسلامیه قم انتشار یافته است. مؤلف کتاب سیدمحمد بن ابی‌طالب حسینی موسوی حائری کرکی عالم فاضل، فقیه محقق ومحدث دقیق، معروف به «سیدحسین مفتی» (متوفای قرن دهم) از دانشوران گمنام قرن نهم و دهم است که از تاریخ ولادت و وفات او اطلاع دقیقی در دست نیست، اما خود وی در جایی از این کتاب، از زیارت مرقد شریف رسول خدا(ص) در سال ۹۲۱ ق یاد کرده و در جای دیگری در همین کتاب، از کتاب دیگرش به نام السجع النفیس فی محاورة الغلام (الدلام) و ابلیس یاد کرده است که به گفته آقابزرگ تهرانی، کتاب یاد شده در سال ۹۵۵ ق به رشته تحریر درآمده است. بنابراین، زمان نگارش تسلیة المجالس پس از سال ۹۵۵ ق بوده است. مؤلف در کتاب خود کوشیده تا زندگانی امامان معصومین(ع) را از طریق روایات صحیح و مورد اعتماد بزرگان شیعه، تألیف نماید. از این رواین کتاب، یکی از منابع علامه مجلسی در تدوین کتاب «بحارالانوار» می‌باشد. کتاب تسلیة‌المُجالس و زینه‌المَجالس به‌رغم جایگاهش از نظر ثقه بودن تاکنون معرفی نشده و تنها معدودی از وجود آن باخبرند. عزالدین ابوعبدالله سیدحسین بن حیدر حسینی کرکی نزد علما و فضلای زمان خود «شیخ ابی محمد بایزید بسطامی ثانی»، «شیخ محمد سبط شهید ثانی»، «شیخ بهاءالدین محمد عاملی»، [«شیخ نورالدین محمد نسابه اصفهانی ابن حبیب‌الله عاملی» و چند تن دیگر تحصیل و از آنان اجازه نقل حدیث دریافت کرده است. جمعی از فضلا و دانشمندان از جمله «ملامحمدباقر سبزواری»، «ملامحمدتقی مجلسی»، «میرحسن رضوی قائنی» «میرفیض‌الله بن غیاث‌الدین محمد طباطبایی قهپائی» نیز از شاگردان صاحب نام محفل علمی ایشان می‌باشند. وی سال‌ها در اصفهان ساکن و در زمان شاه عباس اول مفتی اصفهان بوده است. سال وفات او به دست نیامده اما از اجازه‌ای که برای احمد بن حسین اصفهانی در سال ۱۰۳۹ق نوشته معلوم می‌شود که تا این سال در قید حیات بوده است. تسلیة‌المُجالس و زینه‌المَجالس در ده مجلس سامان یافته است: مجلس اول (ج۱، ص ۵۳-۱۳۹) و مجلس پنجم تا دهم (ج ۲، ص ۸۵-۵۴۸) پیرامون واقعه عاشورای حسینی(ع) می‌باشد. از آنجایی که بیشترین حجم این کتاب به واقعه کربلا اختصاص دارد به مقتل الحسین(ع) نیز شهرت دارد.

مؤلف، بدون تصریح به نام کتاب «روضة الشهدا» از آن نام به عنوان اصلی‌ترین منبع اثر خود یاد کرده و می‌گوید: «این کتاب را همانند آن نگاشتم». در بررسی و مقایسه این کتاب با روضة الشهدا، دانسته می‌شود که تسلیة‌المُجالس و زینه‌المَجالس، متأثر از روضه الشهدا می‌باشد. اگرچه نظم و تدوین روضة الشهدا را ندارد و تنها نثر آن، همانند روضة الشهدا، فصیح و مُسَجّع است. اما از بن‌مایه و نظریه‌ای که روضة الشهدا بر آن مبتنی است و براساس آن سامان یافته؛ یعنی مسأله آمیخته شدن زندگی پیشوایان و اولیای الهی به بلا، متأثر می‌باشد.

همچنین تسلیة‌المُجالس و زینه‌المَجالس به عنوان اثری تاریخی-روایی در شیوه گزارشگری قیام کربلا، از سبک وشیوه مقتل‌الحسین خوارزمی نیز تأثیر گرفته است. بدین معنا که گزارش‌های خود را با اندکی تفاوت همانند مقتل الحسین خوارزمی آورده است. علامه مجلسی از این کتاب، در بحارالانوار بهره بسیاری برده است. سیدحسین مفتی، پیش از نگارش این کتاب، کتابی به فارسی را مشاهده کرده که شامل ده مجلس بوده و برای عزاداری دهه اول محرم نوشته شده بود. لذا به تأسی از آن کتاب، شروع به تألیف کتاب حاضر، به همان سبک، در ده مجلس برای عزاداری دهه اول ماه محرم، به زبان عربی می‌نماید. وی همچنین سعی کرده از منابع کهن و معتبر استفاده کند و محتوای روضة الشهدا و کتبی از این دست را مورد اعتنا قرار نداده است. چنانکه در مواردی از «ابومخنف» و «حمید بن مسلم» و گاه از متأخرینی همانند «مقتل خوارزمی» و «لهوف» گزارش کرده است.

هنرمندان در فضای مجازی

سریال زخم کاری به کارگردانی محمدحسین مهدویان و تهیه‌کنندگی محمدرضا تخت‌کشیان پس از انتشار قسمت پانزدهم، دفتر خود را برای همیشه بست. زخم کاری با حضور بازیگرانی همچون جواد عزتی و رعنا آزادی‌ور در نقش مالک و سمیرا داستان متفاوتی از زندگی زوجی را روایت می‌کرد که برای رسیدن به اهداف خود دستشان به خون آلوده شده و پس از آن اتفاقات هولناکی را تجربه کردند. هنرمندان بسیاری به بهانه پایان این سریال در اینستاگرام‌شان پست و استوری‌هایی منتشر کردند که نمونه‌هایی از آنها را اینجا می‌بینید و می‌خوانید و سری هم به اینستاگرام دیگر هنرمندان، می‌زنیم.

■ **ایران باید زنده بماند**

ایران درودی هنرمند نقاش کشورمان که چندی پیش به دلیل ابتلا به بیماری کرونا در بیمارستان بستری شده بود به خانه برگشت. صفحه اینستاگرامی این نقاش با انتشار ویدیویی از بازگشت او به خانه، از تیم معالج این هنرمند تشکر کرد. ایران درودی نوشت: «ایران باید زنده بماند.» او که یازدهم شهریور ۸۵ ساله شده بود از دوستدارانش هم تشکر کرد: «بسیار خرسندم که به لطف خدای بزرگ و دعای خیر شما ارجمندان توانستم بار دیگر مرگ را شکست دهم.»

■ **پایان خوش برای زخم کاری**

محمدحسین مهدویان کارگردان زخم کاری در جدیدترین پست اینستاگرامی خود، عکسی از پشت صحنه سریال زخم کاری را با حضور جواد عزتی و رعنا آزادی‌ور به اشتراک گذاشت و در توضیح آن نوشت: «حیاط حاج عمو». سحر دولتشاهی، آناهیتا درگاهی، مارال بنی‌آدم، اشکان خطیبی و چهره‌های سینمایی دیگر هم با با بازنشر عکسی که جواد عزتی از خودش و رعنا آزادی‌ور در پشت‌صحنه این سریال منتشر کرده بود به همکاران خود خسته نباشید گفتند. عاطفه رضوی بازیگر ایرانی هم در اینستاگرام خودش یادداشت قابل تأملی نوشته و منتشر کرده که در آن ضمن تمجید و تحسین عوامل سریال به زاویه‌ای دیگر از تأثیر «زخم کاری» پرداخته و در بخشی از مطلب نکته‌ای را متذکر شده است. او نوشته: «مردم فکر نکنند که زنان قدرتمند و مقتدر از جنس سمیرا هستند. مراقب باشیم من این روزها شاهد شوخی‌ها در فضای مجازی و در خانواده‌ها با مضامین این اثر بوده‌ام، نگذاریم مانند بعضی از ضرب‌المثل‌های غلط تا همیشه ذهنمان را تخریب کند.»

■ **چهره‌ها**

سوسن پرور بازیگر تئاتر، تلویزیون و سینما در اینستاگرامش ویدیویی منتشر کرده و در آن خبر از انتخابش به عنوان بهترین بازیگر زن جشنواره «سینه فست» برای بازی در «فیلم بوتاکس» داده است. این اولین جایزه سینمایی سوسن پرور در طول کارنامه کاری بیست ساله‌اش است و بوتاکس اولین تجربه بازی پرور در قالب یک نقش جدی و غیرکمدی است. او در این ویدیو می‌گوید: «این جایزه زمانی به دست من می‌رسد که دنیا خوشحال نیست، بنابراین من هم مثل دنیا خیلی خوشحال نیستم. ممنون که با این جایزه باعث خوشحالی من شدید. امیدوارم یک روزی یک جشنواره‌ای باشد که بی‌بهانه به تمام مردم دنیا جایزه بدهد، به‌خاطر مهربانی و به‌خاطر خیلی چیزهایی که شاید فراموش‌شان کرده‌ایم. تا این‌جوری تمام دنیا خوشحال باشند»

مهتاب کرامتی بازیگر در صفحه اینستاگرامش خبر داده که بزودی حاصل همکاری او، نشر چشمه و عالیه عطایی در قالب کتابی صوتی منتشر می‌شود. کرامتی با انتشار عکسی به همراه عالیه عطایی نویسنده افغانستانی ساکن ایران خبر داده که ضبط کتاب صوتی رمان «چشم سگ» به‌پایان رسیده و بزودی در دسترس علاقه‌مندان قرار خواهد گرفت. این رمان، طی ماه‌ها و مخصوصاً چند هفته اخیر بسیار مورد استقبال علاقه‌مندان به داستان و وقایع‌نگاری از وضعیت افغانستان قرار گرفت.

غلامحسین سالمی ۷۷ ساله شد. اسدالله امرایی مترجم کشورمان در پستی اینستاگرامی تولد غلامحسین سالمی را تبریک گفت و نوشت: «شادباش زادروز دوست ارجمندم غلامحسین سالمی شاعر و مترجم. سالمی در سرچشمه تهران از پدرومادری خرمشهری به دنیا آمد. او از شاعران و مترجمانی است که در عرصه اجتماع فعال بوده و همیشه در صف اول امدادرسانی به هنگام وقوع حادثه‌ها و بلایای طبیعی بود شاید اسم با مسمای مرد حادثه‌ها که مجموعه شعرش هم بود به خودش ارجاع داشته باشد. دوستی خوب و وفادار است و صفا و صمیمیت را می‌شناسد و ارج می‌گذارد. چند جلد از رمان‌هایی را که ترجمه کرده‌ام ویراستاری کرده‌اند. غلامحسین سالمی کارمند بازنشسته بانک ملت و از اعضای کانون نویسندگان است.»

■ **تازه‌های نشر**

نشر بیدگل در اینستاگرام، خبر از انتشار چاپ پنجم «عصیان» نوشته «یوزف روت» با ترجمه «سینا درویش عمران» و «کیوان غفاری» خبر داده است. در توضیح این پست درباره این کتاب آمده است: «آندریاس پوم، شخصیت اصلی داستان، سربازی است که یک پایش را در جنگ از دست داده و حالا با نشان شجاعت بر سینه و مجوزی برای نواختن موسیقی در جیب و سازی به دست‌وپایی چوبی در خیابان‌ها ترانه‌های میهن‌پرستانه می‌خواند و خودی را فردی شایسته احترام می‌داند. او که به تعبیر یوزف روت: «دوستدار نظم و در هماهنگی کامل با قوانین الهی و بشری» بود با اتفاقی ساده سر از زندان درمی‌آورد و کم‌کم خود را فردی عصیانگر در برابر هرآنچه پیشتر به آن باور داشت می‌بیند.»

عکس نوشت

هورمان تنها طبیعت زیبا نیست، بلکه صنایع دستی این منطقه قابلیت جذب توریست دارد. دراین منطقه از ترکه‌های درخت ارغوان انواع صنایع دستی بافته می‌شود. خبرگزاری صدا وسیما گزارشی از بافت سبد منتشر کرده است.